

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΕ ΔΥΟ ΣΧΟΛΙΑ ΦΟΙΤΗΤΩΝ/ΤΡΙΩΝ

Σήμερα απαντώ (με κόκκινο) σε μερικά σημεία από το εκτενές σχόλιο του κ. Δημήτρη Χατζηκωνσταντίνου και σε ένα άλλο ανώνυμο με συναφές περιεχόμενο

17/9/2016 8:01:31 μμ

Από: Δημήτρης

Κύριε Μηλαπίδη, κυρίες Σουγάρη, Ματθαιουδάκη

Τις τελευταίες μέρες δημοσιεύτηκαν οι απαντήσεις σας σε κάποιες ανώνυμες ερωτήσεις φοιτητών σχετικά με την πρακτική άσκηση στο τμήμα μας, ιδίως όσον αφορά στο τεστ “γλωσσομάθειας” το οποίο κληθήκαμε να γράψουμε ως ένα από τα προσπατούμενα. Θα ξεκινήσω λέγοντας πως ένα μεγάλο μέρος των φοιτητών, εμού συμπεριλαμβανομένου, θεώρησε τις πρόσφατες απαντήσεις σας τόσο απαξιωτικές όσο και προσβλητικές για μια σειρά ζητήματα που μας απασχολούν. Αυτό που θα προσθέσω προσωπικά είναι πως μαζί με όλα αυτά, φαίνεται και μία μεθόδευση για μελλοντικούς αποκλεισμούς μας, και από το πόσο “αναγγλομαθείς” μας θεωρείτε, και από την λεγόμενη αλλαγή του προγράμματος σπουδών· τόσα χρόνια έχω καταλάβει ότι τέτοιες αλλαγές μόνο καλό δεν προμηνούν για τους φοιτητές.

Ονομάζομαι Δημήτρης, μπαίνω στο 5ο έτος φοίτησής μου στο τμήμα της Αγγλικής, είμαι μέλος των Αγωνιστικών Κινήσεων. Για την ενημέρωσή σας, δεν νιώθω καμία απολύτως ηθική, προσωπική “πίεση”, ούτε ότι “κατευνθόμμαι” να εκφράσω τα παρακάτω πολιτικά, βεβαίως, ζητήματα. Θα ζητήσω να δημοσιευθεί αυτή η απάντησή μου σχετικά με τις δηλώσεις σας, όχι όμως ανώνυμα όπως οι υπόλοιπες των συμφοιτητών μου, αλλά ως έχει, απαράλλαχτη.

Η αλήθεια είναι πως δεν θέλω να απευθυνθώ τόσο σε εσάς με αυτή την απάντηση, αλλά πρώτα και κύρια στους συμφοιτητές μου· αφού όμως εσείς γράψατε όσα γράψατε, επιλέγω να γίνει δια μέσου μιας οφειλόμενης απάντησης στο δικό σας κείμενο.

Ας τα πάρουμε όμως όλα από την αρχή:

Μας κατηγορείτε για χαμηλό επίπεδο αγγλικών, δικαιολογώντας έτσι την ύπαρξη ενός τεστ, που θα έλεγα πως στόχο δεν έχει να διαλέξει τα σωστά άτομα για την Πρακτική, αλλά να αποκλείσει ή να καθυστερήσει το πτυχίο. Πόσο μάλλον σύμπτωση να γίνεται υποχρεωτική η πρακτική σε μια περίοδο που μόνο ο αέρας που αναπνέουμε δεν μας καθυστερεί από αυτό το στόχο. Λέτε μάλιστα ότι εισάγονται στη σχολή άτομα με επίπεδο αγγλικών Α2. Ας μην επεκταθώ στο ότι από τότε μέχρι τη στιγμή του τεστ γλωσσομάθειας(;;) παρεμβάλλονται τουλάχιστον 3 χρόνια σπουδών κι αποδεδειγμένων προσπαθειών, γιατί δεν είναι αυτό το θέμα. Ας μην επεκταθώ επίσης στο γεγονός ότι υπάρχουν έτσι κι αλλιώς πλαφόν για να κάνει κανείς πρακτική που τουλάχιστον αποδεικνύουν κάτι, γιατί δεν είναι αυτό το θέμα. Θα αποφύγω βεβαίως το να εξετάσω ΑΝ, ποιοι/ες, υπό ποιες συνθήκες εκπαιδευτικοί, και σε τι είδους σχολεία κατηγορήσαν συμφοιτητές ή συμφοιτητρίες μας για χαμηλό επίπεδο αγγλικών· λες και τα ίδια γνωρίζουμε στα 23, τα ίδια και στα 40. Δεν είναι ούτε εκεί το θέμα.

Το θέμα, ή μάλλον τα θέματα είναι πολλά και πρέπει να εξεταστούν τελείως διαφορετικά, απ'ό,τι επιλέγετε να αναδείξετε εσείς. Όπως για παράδειγμα ότι ο ρόλος του καθηγητή (σημ. διαχωρίζω τους εκπαιδευτικούς, δηλαδή αυτούς που διδάσκουν σε σχολεία, φροντιστήρια κλπ από τους καθηγητές, δηλαδή αυτούς που διδάσκουν στο πανεπιστήμιο) είναι διαφορετικός από αυτόν του εκπαιδευτικού τον οποίο καλώς χάνουν των πραγμάτων θα αναλάβουμε οι περισσότεροι από εμάς. Ότι δηλαδή τα συμφέροντα των καθηγητών είναι διαφορετικά από αυτά των φοιτητών κι επομένως εμείς ως φοιτητές πρέπει να ακολουθούμε διαφορετική ρότα, γιατί όπως έχει φανεί και στο παρελθόν, δεν υπάρχει διάθεση για βοήθεια σε μια σειρά ζητημάτων. Δεν θα μπω στο “τρυπάκι” να αναλύσω αν ο καθηγητής είναι “καλός” ή “κακός”. Αυτό που έχω να πω, είναι κάτι άλλο. Έχω να πω λοιπόν ότι το πανεπιστήμιο (και το σχολείο βέβαια, αλλά σε άλλη κλίμακα και με πολύ λιγότερα φίλτρα εισαγωγής) έχει ένα πολύ συγκεκριμένο σκοπό σε αυτή την κοινωνία. Κι αυτός, είναι να αποτελέσει το εποικοδόμημα του συστήματος, δηλαδή να είναι ο φορέας αυτός που θα φροντίσει να προπαγανδίσει τη φύση αυτού και να φροντίσει για τη διατήρησή αυτού.

Έχει πολλά χρόνια που σταμάτησα να πιστεύω πως το πανεπιστήμιο μας προετοιμάζει να γίνουμε καλοί επιστήμονες. Καλοί επιστήμονες για ποιον; Αυτό είναι ένα ερώτημα που πρέπει όλοι να σκεφτούμε, αν και μερικοί ξέρουν την απάντησή του. Δεν είναι η προσπάθειά μου να εκμηδενίσω την αξία της γνώσης, δε θέλω άλλωστε να πω ότι ένας οποιοσδήποτε θα πάει να διδάξει την Αγγλική γλώσσα, όμως επειδή αφ'ενός ούτε εδώ είναι το θέμα μας, αφ'ετέρου δε μ'αρέσει να αξιολογώ τα επαγγέλματα, καθώς τα θεωρώ όλα ισάξια, θέλω να πω ότι η γνώση είναι αιώνες φωτός μακριά από το να θεωρηθεί ουδέτερη. Και δε θα υπάρξει και ποτέ ουδέτερη γνώση. Έχει θέση, τη θέση αυτού στον οποίον ανήκει το κράτος, κι επομένως τη θέση αυτού ο οποίος ελέγχει το κράτος. Αντ'αυτού, το πανεπιστήμιο στο σήμερα μας προετοιμάζει για την αγορά εργασίας του σήμερα, ή χειρότερα για την αγορά εργασίας που μας ετοιμάζουν στο αύριο. Το πανεπιστήμιο αυτό στο οποίο σπουδάζουμε, μας διοχετεύει τη γνώση, που αποτελεί και άποψη, που χρειάζεται εμείς να ενστερνιζόμαστε και να παρέχουμε στις επόμενες γενιές.

Δεν έχω λοιπόν καμία εμπιστοσύνη σε αυτό, θέλω απλώς να είναι το πτυχίο μόνη απαραίτητη προϋπόθεση ώστε να μπορώ να βρω δουλειά στο αντικείμενο που μ'αρέσει. Έχω αποδεχτεί το γεγονός ότι δυστυχώς αυτή η γνώση δε θα εξυπηρετήσει άτομα με τις κοινωνικές καταβολές των συμφοιτητών μου, ή και χαμηλότερες, όπως ανθρώπους που δεν πέρασαν στο πανεπιστήμιο.

Κι ας επανέλθουμε στο αρχικό, την πρακτική άσκηση και το τεστ “γλωσσομάθειας”. Θα πρέπει να γίνει αντιληπτό ότι στο σήμερα η θεωρία με την πράξη δεν είναι συνδεδεμένες και θα έλεγα εσκεμμένα. Πότε άλλωστε είχαμε ή θα έχουμε ως εκπαιδευτικοί τη δυνατότητα να εφαρμόσουμε αυτές τις “τέλειες” μεθόδους διδασκαλίας που μας μαθαίνουν στο πανεπιστήμιο; Αυτό που ξέρω είναι ότι εκπαιδευτικοί με την καλύτερη διάθεση να κάνουν κάτι τέτοιο, αναγκάζονται να ακολουθήσουν την πεπατημένη, αφού έχουν να αντιμετωπίσουν την έλλειψη χρόνου, τον τεράστιο όγκο της διδακτέας ύλης, τα πολυμελή τμήματα και βεβαίως τις ταξικές διαφορές των ιδίων των μαθητών. Για να μην ξεχνάμε ότι για πολλά χρόνια η πρακτική άσκηση δεν ήταν υποχρεωτική για την αποφοίτηση (ούτε λοιπόν και γι'αυτούς τους έξυπνους, σε ποιο σχολείο δεν γνωρίζω, που κατηγορήσαν συμφοιτητές/τριες μας για “χαμηλό επίπεδο αγγλικών”). Να επισημανθεί από την άλλη πως η πλειοψηφία των σχολών που βγάλουν εκπαιδευτικούς, όπως πχ το Φυσικό, το Μαθηματικό κ.ο.κ. δεν έχουν υποχρεωτική πρακτική άσκηση. Βγήκαν όλοι τους “κακοί” εκπαιδευτικοί; Άρα φαίνεται πως η πρακτική άσκηση δεν μπορεί να συνδέσει τη θεωρία που μαθαίνουμε στο πανεπιστήμιο με την ίδια τη διδακτική πραγματικότητα που θα συναντήσουμε στις αίθουσες και στα ιδιαίτερα.

Κι αυτό με καταλήγει στο συμπέρασμα πως ο ρόλος της πρακτικής άσκησης στο σήμερα, τα τεστάκια “γλωσσομάθειας” κι ένα σωρό άλλα τέτοια κόλπα αυτό που καταφέρνουν κι αυτό που στοχεύουν είναι να βρεθούν κι άλλα φίλτρα, για το ποιος “αξίζει” και ποιος όχι να αποφοιτήσει ή ακόμη-ακόμη να σπουδάσει σε ένα τέτοιο πανεπιστήμιο, που αποκλείει τους “αταίριαστους”. Αυτούς δηλαδή που δε ζουν 4 χρόνια για να

σπουδάζουν χωρίς να κάνουν τίποτα άλλο, ή αυτούς που χρειάζονται να δουλεύουν για να συμπληρώσουν τη τζάμπα παιδεία (αλήθεια, τόσα βιβλία που ΔΕΝ μας παρέχονται ξέρετε πόσο κοστίζουν).

Και για να μην ακούσω για την υποχρηματοδότηση, εγώ αυτό που έχω να πω είναι πως όταν θέλουν να βρεθούν λεφτά (και για εκεί που θέλουν), βρίσκονται. Όταν βέβαια πρόκειται για τις δικές μας ανάγκες, αυτό είναι μια άλλη ιστορία. Άλλωστε γιατί να θέλουν να πληρωθούνε στην πρακτική; Για να συνηθίζουμε στη μισθωτή εργασία; (η οποία πρακτική, σημειωτέον, κι αυτή εργασία είναι, δεν το κάνουμε απλά για κοινωνική προσφορά). Ούτε θα πρέπει να αποτελεί για τους συμφοιτητές αίτημα να ανέβει η χρηματοδότηση. Δεν έχουμε τον παραμικρό λόγο να εμπιστευτούμε ότι αυτά τα λεφτά θα αξιοποιηθούν για εμάς.

Άρα, αυτό που πιστεύω πως πρέπει να έχουμε ως αίτημα πρέπει να είναι η πρακτική άσκηση να γίνεται με κανονικές συνθήκες εργασίας, μισθό, ασφάλιση κλπ, όμως απ'όσους την επιλέγουν, δηλαδή να καταργηθεί ο υποχρεωτικός της χαρακτήρας.

Κλείνοντας, θέλω να πω, συναρτήσει των παραπάνω απόψεων για τον καθηγητικό ρόλο, πως ως φοιτητές έχουμε έναν πολύ συγκεκριμένο τρόπο να απαντάμε στα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε, κι αυτό λέγεται Γενική Συνέλευση Συλλόγου Φοιτητών. Σημειωτέον ότι στο Σύλλογο Φοιτητών ανήκουν όλοι οι συμφοιτητές μου, κι όχι μόνο κάποιοι. Είναι το δικό μας όργανο, διαφορετικό από τη Γενική Συνέλευση Τμήματος, που είναι το όργανο των καθηγητών. Δεν πιστεύω πως πρέπει να απευθυνόμαστε στους καθηγητές για βοήθεια, δεν πιστεύω πως έχουμε τα ίδια συμφέροντα κι εξηγήθηκα παραπάνω. Όσοι πιστοί προσέλθετε βέβαια από καθηγητές στον αγώνα αυτόν, όμως δε μιλάω για “καλούς-κακούς” καθηγητές, αλλά για καθηγητές που εξ'ορισμού έχουν συγκεκριμένη θέση σε αυτή την κοινωνία, άρα τα όργανά μας πρέπει να απαρτίζονται από εμάς τους φοιτητές και μόνον.

Όφειλα θεωρώ να γράψω αυτή την απάντηση σε εσάς κύριε και κυρίες, όμως, όπως είπα και στην αρχή, στόχος μου ήταν οι συμφοιτητές μου και σε αυτούς απευθυνόμουν κι απευθύνομαι πάντα. Ξέρω ότι με αυτή την απάντηση θα αντιμετωπίσω διαφωνίες από πολλές μεριές, εμπιστεύομαι όμως την άποψή μου, κι όσοι συμφοιτητές μου με γνωρίζουν, ξέρουν και πως μπορώ να μπω στην διαδικασία υπεράσπισής της, εφόσον χρειαστεί.

Θα περιμένω λίγες μέρες μήπως και το δημοσιεύσετε όπως και προηγούμενα e-mail άλλων παιδιών, με τον τρόπο όμως που σας ζήτησα. Αλλά σε αντίθετη περίπτωση, θα το δημοσιεύσω κι ο ίδιος.

Με εκτίμηση,
Δημήτρης

Οι απαντήσεις που έδωσα σε προηγούμενα σχόλια που αφορούν στην Πρακτική Άσκηση και στο τεστ γλωσσομάθειας δεν βρίσκουν σύμφωνες όλες τις φοιτήτριες και τους φοιτητές, όπως φαίνεται από το παραπάνω σχόλιο. Δεν μπορώ, και δεν δικαιούμαι, να ζητήσω να γίνουν οι απόψεις μου δεκτές.

Για το λόγο αυτό δημοσιεύω το άρθρο και το αφήνω στην κρίση των αναγνωστών.

Αισθάνομαι την ανάγκη όμως να απαντήσω σε μερικά σημεία.

Γράφει ο κ. Χατζηκωνσταντίνου μεταξύ άλλων:

Θα ξεκινήσω λέγοντας πως ένα μεγάλο μέρος των φοιτητών, εμού συμπεριλαμβανομένου, θεώρησε τις πρόσφατες απαντήσεις σας τόσο απαξιώτικές όσο και προσβλητικές για μια σειρά ζητήματα που μας απασχολούν. Αυτό που θα προσθέσω προσωπικά είναι πως μαζί με όλα αυτά, φαίνεται και μία μεθόδευση για μελλοντικούς αποκλεισμούς μας, και από το πόσο “αναγλωμαθείς” μας θεωρείτε, και από την λεγόμενη αλλαγή του προγράμματος σπουδών· τόσα χρόνια έχω καταλάβει ότι τέτοιες αλλαγές μόνο καλό δεν προμηνύουν για τους φοιτητές.

Δεν ήταν στις προθέσεις μου να είμαι ούτε απαξιώτικός ούτε προσβλητικός. Το Τμήμα δεν μεθοδεύει μελλοντικούς αποκλεισμούς των φοιτητών του. Γιατί να το κάνει άλλωστε; Δηλώνω ευθαρσώς ότι δεν είμαστε αναμειγμένοι σε κάποιο σενάριο συνωμοσίας για να βλάψουμε τα συμφέροντα των φοιτητριών του Τμήματος. Και οι όποιες αλλαγές αποσκοπούν μόνο στη βελτίωση των σπουδών των φοιτητών.

Μας κατηγορείτε για χαμηλό επίπεδο αγγλικών, δικαιολογώντας έτσι την ύπαρξη ενός τεστ, που θα έλεγα πως στόχο δεν έχει να διαλέξει τα σωστά άτομα για την Πρακτική, αλλά να αποκλείσει ή να καθυστερήσει το πτυχίο. Πόσο μάλλον σύμπτωση να γίνεται υποχρεωτική η πρακτική σε μια περίοδο που μόνο ο αέρας που αναπνέουμε δεν μας καθυστερεί από αυτό το στόχο.

Στο Τμήμα, απ' ό,τι ξέρω, τα μέλη του διδακτικού προσωπικού δεν απολαμβάνουν τη συσσώρευση φοιτητριών στα μαθήματα και σίγουρα δεν αποβλέπουν στην αποτυχία των φοιτητών στις εξετάσεις. Όσες φοιτήτριες αποτυγχάνουν επανέρχονται στην εξέταση και αυτό σημαίνει αύξηση του αριθμού των εξεταζομένων που σημαίνει περισσότεροι φοιτητές στις τάξεις και, ως εκ τούτου, περισσότερα γραπτά για διόρθωση.

Εξήγησα γιατί είναι υποχρεωτική η ΠΑ σε προηγούμενη απάντησή μου.

Κλείνοντας, θέλω να πω, συναρτήσει των παραπάνω απόψεων για τον καθηγητικό ρόλο, πως ως φοιτητές έχουμε έναν πολύ συγκεκριμένο τρόπο να απαντάμε στα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε, κι αυτό λέγεται Γενική Συνέλευση Συλλόγου Φοιτητών. Σημειωτέον ότι στο Σύλλογο Φοιτητών ανήκουν όλοι οι συμφοιτητές μου, κι όχι μόνο κάποιοι.

Χαρά μας θα ήταν να μπορούσατε στο Σύλλογό σας να συμφωνήσετε και να στείλετε τους εκπροσώπους σας στη ΓΣ του Τμήματος οπότε δεν θα είχε ίσως λόγο ύπαρξης και η συγκεκριμένη ιστοσελίδα παρατηρήσεων-σχολίων αφού οι εκπρόσωποί σας θα μας ενημέρωναν γι' αυτά. Χρόνια περιμένουμε την εκπροσώπησή σας.

Όφειλα θεωρώ να γράψω αυτή την απάντηση σε εσάς κύριε και κυρίες, όμως, όπως είπα και στην αρχή, στόχος μου ήταν οι συμφοιτητές μου και σε αυτούς απευθυνόμουν κι απευθύνομαι πάντα. Ξέρω ότι με αυτή την απάντηση θα αντιμετωπίσω διαφωνίες από πολλές μεριές, εμπιστεύομαι όμως την άποψή μου, κι όσοι συμφοιτητές μου με γνωρίζουν, ξέρουν και πως μπορώ να μπω στην διαδικασία υπεράσπισής της, εφόσον χρειαστεί.

Θα περιμένω λίγες μέρες μήπως και το δημοσιεύσετε όπως και προηγούμενα e-mail άλλων παιδιών, με τον τρόπο όμως που σας ζήτησα. Αλλά σε αντίθετη περίπτωση, θα το δημοσιεύσω κι ο ίδιος.

Όπως λέτε, απευθύνεστε κυρίως στους συμφοιτητές σας. Επομένως αυτοί θα σας κρίνουν.

Τα σχόλια των φοιτητών έχουν πολλαπλασιαστεί γεωμετρικά, προς μεγάλη μου χαρά, και αδυνατώ, όπως είναι φυσικό, να απαντώ αμέσως. Να 'στε σίγουρες και σίγουροι ότι δεν κάνω επιλογή. Θα απαντώ σε όλα εκτός αν έχουν υβριστικό περιεχόμενο.

Δεν χρειαζόταν η απειλή μήπως δεν το δημοσιεύσω. Απλά να πω ότι προσπαθώ να απαντήσω στα σχόλια με χρονολογική σειρά και φυσικά ανάλογα με το χρόνο που διαθέτω.

18/9/2016 2:32:04 μμ

Αξιότιμε κύριε Μηλαπίδη,

Φτάνοντας αισίως στο τέταρτο έτος της σχολής θα ήθελα να εκφράσω τους προβληματισμούς μου σχετικά με την πρακτική, μιας και με αφορά άμεσα. Κατ' αρχάς, το τεστ στο οποίο μας υποβάλλατε ήταν επιεικώς απαράδεκτο και πάνω απ' όλα, ανοούσιο. Αυτό μπορεί να σας το επιβεβαιώσει και το γεγονός ότι οι ίδιοι οι καθηγητές που μας επιτηρούσαν, δε μπορούσαν να μας εξηγήσουν τι ακριβώς μας ζητούσε αυτό το τεστ να κάνουμε. Επιπλέον τόσα χρόνια στη σχολή, σε όσες γλωσσολογίες κι αν εξετάστηκα οι καθηγητές προσπαθούσαν να μας διδάξουν ότι ένα τεστ δεν μπορεί να κρίνει έναν μαθητή. Αν αυτό ισχύει, τότε γιατί εσείς ακυρώνετε την ίδια σας τη διδασκαλία, βάζοντας μας να γράψουμε αυτό το τεστ; Τα ECTS και τα μαθήματα τα οποία έχει περάσει ο κάθε φοιτητής, δεν είναι αρκετό κριτήριο για το αν θα κάνει πρακτική ή όχι; Η όλη διαδικασία είναι εξευτελιστική και για εμάς αλλά και για εσάς. Και αν ανησυχείτε για το ότι "το 20% των φοιτητών δεν ανταποκρίνεται στις προσδοκίες σας" και για το ότι "σας παίρνουν τηλέφωνα και σας κάνουν παράπονα για το χαμηλό επίπεδο αγγλικών των φοιτητών σας", τότε κάντε την πρακτική προαιρετική. Εφόσον είναι υποχρεωτική, πρέπει να την κάνουν ΟΛΟΙ. Είναι εντελώς ανοούσιο να μένουν οι φοιτητές πίσω εξαιτίας αυτού του τεστ. Και αν θέλετε τόσο πολύ να μας κρίνετε πριν μας στείλετε σε κάποιο σχολείο, ορίστε προφορικές εξετάσεις. Μόνο έτσι θα φανεί ποιος μπορεί να μπει σε μια τάξη και να μιλήσει, να μπορέσει να διδάξει. Και στην τελική, για το χαμηλό μας επίπεδο δεν πρέπει να ανησυχούμε μόνο εμείς, αλλά και εσείς. Τι κάνετε εσείς για να βελτιώσετε το επίπεδο των φοιτητών οι οποίοι δεν περνάνε το τεστ και κρίνονται ανίκανοι να κάνουν πρακτική; Μήπως περιμένετε ότι ως δια μαγείας στο επόμενο εξάμηνο που θα ξαναδώσουν το τεστ θα έχουν βελτιωθεί;

Σας ευχαριστώ για τον χρόνο σας.

Το τεστ στο οποίο αναφέρεστε ετοιμάζεται από πολλά μέλη του υποτομέα της Εφαρμοσμένης Γλωσσολογίας. Θα συμφωνήσετε ότι κάτι ξέρουν από τεστ. Απάντησα ήδη σε πολλά από τα σημεία που αναφέρετε σε προηγούμενά μου μηνύματα. Είναι ακόμη αναρτημένα στις ανακοινώσεις του Τμήματος. Εκεί εξηγώ π.χ. γιατί είναι υποχρεωτική η ΠΑ και γιατί είναι ευθύνη του φοιτητή να βελτιώσει τις αδυναμίες του. Μπορούμε να υποδείξουμε το πώς, αν μας ζητηθεί, αλλά δεν μπορούμε να κάνουμε ιδιαίτερα μαθήματα.